

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

ที่ อบ๒๒.๑๑/๓๑๒๖

๑๒ มีนาคม ๒๕๒๖

เรื่อง การพิจารณาดำเนินการกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

นาย... นาย... หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวทุกหน่วยงาน และ บก. ทุกจังหวัด
ด้วยกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามนัย
มาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการตำรวจได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ในเรื่องการลาป่วย เพื่อรักษาตัวและการให้
คงอยู่รับราชการต่อไป ในกรณีที่ทุพพลภาพหรือพิการตามนัยมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ.
ดังกล่าว นั้น คร. ยังไม่ได้มีการกำหนดแนวทางการพิจารณาว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใด
จึงจะถือว่าเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ เพื่อให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติ
ดังนั้น คร. จึงกำหนดแนวทางการพิจารณาขึ้นตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ เพื่อให้
ทุกหน่วยยึดถือปฏิบัติ

ต่อไปเมื่อข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการและ
จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการตำรวจได้รับ
อันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ กล่าวคือ

๑. จำเป็นต้องขอลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลในปีงบประมาณหนึ่งเกินกว่า ๑๒๐ วัน
โดยให้ได้รับเงินเดือนเต็มระหว่างลา หรือ
๒. มีอายุครบเกษียณ แต่จำเป็นต้องลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลต่อไป ซึ่งเท่ากับเป็น
การขออายุราชการ หรือ
๓. การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บนั้นเป็นเหตุให้ทุพพลภาพหรือพิการ อันจะต้องถูกสั่ง
ให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑
แต่สมควรได้รับการสงเคราะห์โดยให้คงอยู่รับราชการต่อไป

กรณีเหล่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดรวบรวมหลักฐานทั้งหลายให้พอที่จะพิสูจน์ได้ว่า
การได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บของผู้นั้นเป็นเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามแนวทางการพิจารณา
ดังกล่าวข้างต้นให้ครบทุกประเด็นโดยจากการได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากการกระทำผิด
ทางอาญาของผู้นั้นผู้ใดให้สำเนาหลักฐานการดำเนินคดีอาญาทั้งในชั้นพนักงานสอบสวน อัยการ

/ หรือศาล.....

หรือศาล (ตาม) ไม่พร้อมการพิจารณา ถ้าไม่มีการดำเนินการในชั้นแรก เป็นเพราะเหตุใด การรายนามของหลักฐานถ้าจำเป็นกองในชั้นต้นด้วยหรือไม่ ย่อมเป็นเหตุให้ดำเนินการเช่นเดียวกับกรณีของส่วนที่อาศัยโดยอนุโลม

จึงขอเรียนเพื่อข้อปฏิบัติ หากมีปัญหาในการดำเนินการให้ติดต่อประสานงานโดยตรงกับกองกำลังตำรวจ • กองกำลังพล.

พล.ต.ท. เต็ม (สนิท)

รอง อ.ท. นร. พล.ต. อ.ท.

แนวทางการพิจารณาประกอบบันทึก คร.ที่ ๐๖๒๐.๑๓/๓๑๖ ถึง ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๗ ว่า
การไต่สวนอันตรายหรือป่วยเจ็บใคร่จะถือว่า เป็นการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติการฯ ซึ่งจะ
ได้รับการสงเคราะห์ตาม พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการฯ

ปัญหา

การไต่สวนอันตรายหรือป่วยเจ็บใคร่จะถือว่า เป็นการไต่สวนอันตรายหรือป่วยเจ็บ
เพราะเหตุปฏิบัติการฯ ซึ่งจะได้รับการสงเคราะห์ตาม พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการฯ

แนวทางการพิจารณา

ตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการผู้ไต่สวนอันตรายหรือการป่วย
เจ็บเพราะเหตุปฏิบัติการฯ พ.ศ. ๒๔๕๕ การป่วยเจ็บที่ถือว่า เป็นการป่วยเจ็บเพราะเหตุ
ปฏิบัติการฯ มีอยู่ ๓ ประการ คือ

- (๑) ไต่สวนอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติการฯ ในหน้าที่ หรือ
- (๒) ไต่สวนอันตรายหรือการป่วยเจ็บเนื่องจากออกไปปฏิบัติการนอกที่ตั้ง

สำนักงาน หรือ

- (๓) ไต่สวนอันตรายหรือการป่วยเจ็บเนื่องจากถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำ

การตามหน้าที่

ประการที่ ๑

การไต่สวนอันตรายหรือป่วยเจ็บใคร่จะเป็นการไต่สวนอันตรายหรือป่วยเจ็บ
เพราะเหตุปฏิบัติการฯ ในหน้าที่ มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยประกอบกันอยู่ ๔ ประการ
ดังนี้.-

- ๑) การไต่สวนอันตรายหรือการป่วยเจ็บนั้น ต้องเป็นการปฏิบัติการใน

หน้าที่

การปฏิบัติการฯ ในหน้าที่ หมายถึงหน้าที่ราชการที่ตนต้องปฏิบัติใน

กรณีต่างๆ ดังนี้

- (๑) หน้าที่ราชการปกติ ซึ่งตามระเบียบข้อบังคับหรือกฎหมาย ได้กำหนด
ให้ตนต้องปฏิบัติในฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ
- (๒) หน้าที่ราชการที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้ปฏิบัติเป็นครั้งคราว
โดยมอบหมายมีอำนาจที่ระบอบหมายให้ปฏิบัติเช่นนั้นได้ เช่น สารวัตรให้มอบหมายให้เสด็จ
ประจักษ์นอกตรวจลงที่ สรรพวัชระมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาออกสำรวจราชการไปส่ง
- (๓) หน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติในฐานะเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ เช่น

เจ้าหน้าที่การ รวบรวมข้อมูลของที่ การร ะงับปราบปรามความผิดกฎหมายที่ เป็นความผิดร้ายแรง หรือต้องรับ ะงับ โดยปริยายทันที

๒) การ ักขันธ์อันตราย หรือการช่วยเหลือ ต้องเป็นผลโดยตรง เนื่องจากการ ปฏิบัติราชการ ในหน้าที่

ตัวอย่าง การ ักขันธ์อันตราย หรือการช่วยเหลือ เป็น ผลโดยตรง เนื่องจากการปฏิบัติราชการ ในหน้าที่

- ก. ยิงต่อสู้กับคนร้าย และถูกคนร้ายยิง ักขันธ์บาดเจ็บ
- ข. ขณะวิ่งไล่จับคนร้าย ไล่ตะกุกตะกักไม่ ักขันธ์บาดเจ็บ
- ค. ขณะถูกรุม ักขันธ์ โดนกระ ักขันธ์ ักขันธ์บาดเจ็บ

ตัวอย่าง การ ักขันธ์อันตรายหรือการช่วยเหลือที่ไม่ได้เป็น ผลโดยตรง เนื่องจากการปฏิบัติราชการ ในหน้าที่

ก. ขณะทำงานในสำนักงาน หรือยื่นยาน หรือนั่ง ประจำยาน หรือเดินตรวจท้องที่ โดนกระ ักขันธ์ในสมอองแตก

ข. ขณะยิงต่อสู้กับคนร้าย โดนถูกตำรวจพวกเดียวกันยิง ักขันธ์สา เหตุโกรธเคือง เรื่องส่วนตัว

ค. ขณะตรวจท้องที่ โดนถูกทำร้าย ักขันธ์ส่วนตัว

๓) ผลโดยตรง ซึ่งเกิดความชอบ ๒) ต้องเป็นผลซึ่งความชอบ ตามยอม ักขันธ์ โดน ตัวอย่าง กรณีที่เป็นผลซึ่งความชอบตามยอม ักขันธ์ โดน

ก. ขณะไล่ติดตามคนร้าย ักขันธ์ชนไม่ ักขันธ์อาหาร เมื่อถึงเวลาทำในหัวชนเป็นผลตามทำ ักขันธ์บาดเจ็บ

ข. ขณะนั่งรถตรวจท้องที่ หรือไล่จับคนร้าย รถข้างแตก ักขันธ์ ักขันธ์บาดเจ็บ

ค. ขณะนั่งรถตรวจท้องที่ โดนถูกรถอื่นชน ักขันธ์ความ ประมาท ักขันธ์บาดเจ็บ

ง. ขณะขับรถจักรยานยนต์ตรวจท้องที่ เกิดวง ักขันธ์ ักขันธ์ ทำในรถคว่ำ ักขันธ์บาดเจ็บ

ตัวอย่าง กรณีไม่ ักขันธ์ซึ่งความชอบตามยอม ักขันธ์ โดน

ก. ทำงานจริงจังในเวลาราชการปกติ เป็นเหตุให้ ักขันธ์ โดน ักขันธ์ในสมอองแตก / ข. เครื่อง ักขันธ์

๒. เครื่องเก็บบันทึกการทำงานจริงจัดทำให้เป็นโรค

กระเพาะอาหาร

๔) การไต่ถามอันตราย หรือการป่วยเจ็บนั้น ต้องไม่ก่อให้เกิดขึ้นเพราะความ
ปรมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของผู้อื่น (เทียบเคียงจาก ม.๗๗ แห่ง พ.ร.บ.
บำนาญบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔)

ประการ ๒

หลักประการที่ ๒ นี้ แตกต่างจากหลักประการที่ ๑ อย่างไร พิจารณาได้ดังนี้

๑) การปฏิบัติราชการนั้น ถ้าจะพิจารณาประกอบด้วยเรื่องสถานที่ที่ไรในการปฏิบัติราชการ จะแบ่งสถานที่ออกเป็น ๓ สถานที่ คือ

ก. สถานที่ที่เป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งผู้นั้นจะคงปฏิบัติราชการอยู่ตามปกติ เช่น สถานีตำรวจ เป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการตำรวจทุกคนในสถานี อธิการสำนักงานเลขาธิการ เป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการตำรวจทุกคนในสำนักงานเลขาธิการ เป็นต้น

ข. สถานที่อื่นนอกจากที่ตั้งสำนักงานของผู้นั้น แต่ผู้นั้นจะคงไปปฏิบัติราชการ เป็นครั้งคราว เช่น ตำรวจสายตรวจได้รับมอบหมายให้ไปตรวจท้องที่ในตำบลหนึ่ง หรือได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานประจำชุมชน หรือข้าราชการตำรวจในกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับมอบหมายให้ไปติดต่อราชการที่กองพลารักการ เป็นต้น กรณีเหล่านี้ ตำรวจที่จะคงตรวจท้องที่ ชุมชนและบริเวณที่ผู้นั้นจะคงรับผิดชอบดูแลก็ หรือกองพลารักการก็ ย่อมเป็นสถานที่ซึ่งผู้นั้นจะคงปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งสิ้น

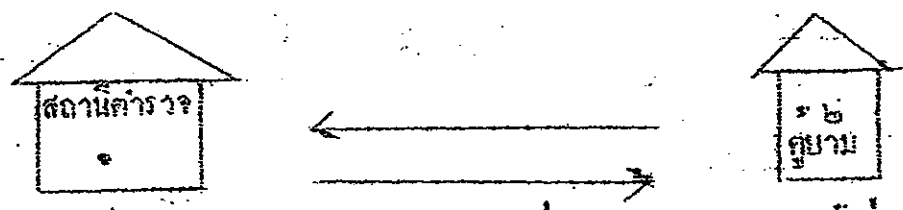
ค. สถานที่อื่นนอกจากสถานที่ตามข้อ ก. และ ข. ซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งผู้นั้นจะคงใช้ในการเดินทางจากสถานที่ตามข้อ ก. เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งสถานที่ตามข้อ ข. หรือกลับจากสถานที่ตามข้อ ข. มายังสถานที่ตามข้อ ก. เช่น พลานกึ่ง ได้รับมอบหมายว่ากองตำรวจใหญ่ไปตรวจท้องที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งในการไปตรวจท้องที่จะคงเดินทางควบเสนาทางมาตามตำบลอื่น เส้นทางที่ไรในการเดินทางไปเพื่อการตรวจท้องที่หรือกลับจากการตรวจท้องที่นั้นคือสถานที่ตามความหมายในข้อนี้

๒) จากการจัดแนบสถานที่ตามข้อ ๑) จะเห็นได้ว่า

๑) หลักประการที่ ๑ ใ้กำหนดขึ้นเพื่อความคุ้มครองผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานที่ตามข้อ ก. และ ข.

๒) หลักประการที่ ๒ ใ้กำหนดขึ้นเพื่อความคุ้มครองผู้นั้นระหว่างเดินทางในสถานที่ตามข้อ ก. กล่าวคือถ้าถึงเดินทางจากสถานที่ตามข้อ ก. เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ / ในสถานที่.....

ในสถานที่ตามข้อ ข. หรือกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ตามข้อ ข. ไปยังสถานที่ตามข้อ ค.

ตามภาพการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเกิดขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานที่ตาม ๑ หรือ ๒ จะเป็นการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการหรือไม่ ต้องพิจารณาตามหลักประการที่ ๑

ถาการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเกิดขึ้นขณะเดินทางจาก ๑ เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานที่ตาม ๒ หรือเดินทางกลับจาก ๒ ไป ๑ จะเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการหรือไม่ ต้องพิจารณาตามหลักประการที่ ๒

การพิจารณาว่าการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจะเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ "เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน" ตามหลักประการที่ ๒ นี้หรือไม่ ต้องพิจารณาประกอบด้วย ๔ ประการ ดังนี้

- (๑) ต้องเป็นการไปปฏิบัติราชการ เช่นเดียวกับประการที่ ๑
- (๒) ต้องเป็นเหตุโดยตรงที่เกิดขึ้นเนื่องจากหน้าที่ต้องเดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติราชการ (พิจารณาในแนวเดียวกับประการที่ ๑)
- (๓) ต้องเป็นผลซึ่งตามธรรมชาติย่อมเกิดขึ้นได้ (พิจารณาในแนวเดียวกับประการที่ ๑)
- (๔) ต้องไม่เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือความนึก

ของศูนย์

ประการที่ ๓

การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจะเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ "เนื่องจากถูกประทุรร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่" มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยประกอบด้วย ๓ ประการ ดังนี้

- ๑) ต้องเป็นการปฏิบัติราชการในหน้าที่ เช่นเดียวกับประการที่ ๑
- ๒) ต้องเกิดขึ้นจากการถูกประทุรร้ายโดยตรงของผู้อื่น
- ๓) เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ใดเป็นสาเหตุโดยตรงให้เกิดการ

ประทุรร้ายเกิดขึ้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะใช่การกระทำตามหน้าที่นั้นแล้วหรือไม่ก็ตาม

/ ตัวอย่าง....

ตัวอย่าง กรณีที่เป็นการประทุรร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
 ก. โจรเครื่องที่ตำรวจจับกุมได้ของตน จึงได้ทำร้ายตำรวจผู้นั้น
 ข. ทราวยว่าตำรวจกำลังเดินทางไปจับกุมไม่เดือน เพื่อป้องกัน
 ไม่ให้ตำรวจไปถึงที่เก็บไม้เดือน จึงถือทำร้ายตำรวจกลางทาง

ตัวอย่าง กรณีที่ไม่ใช่การประทุรร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ เช่น
 เคยถูกตำรวจจับกุมทำให้อดเสียตำรวจ เมื่อพบตำรวจคนอื่นที่ไม่ใช่เป็นผู้จับตนจึงไปทำร้ายตำรวจ
 ผู้นั้นแทน หรือทำร้ายเพราะเข้าใจผิดว่าเป็นผู้จับกุมตน.

รับรองความถูกต้อง

พ.ต.อ. ประยุทธ์ วงศ์สุวรรณ
 (ประยุทธ์ วงศ์สุวรรณ)

บก. กพ.

๒ มี.ค. ๒๕๒๗

สำเนาถูกต้อง

ร.ต.ท. หงิ่ง

Q.

(จินตนา ฐิติวานต์กุล)

รอง สว. งาน ๕ กก.๑ กองทะเบียนพล

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการลาป่วยเนื่องจากการปฏิบัติราชการ

ยบช., ยมก. และผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเทียบเท่าทุกหน่วยงานและ ผกค. ทุกจังหวัด

ด้วย ตร. ไล้หรือกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ
ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และ พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุ
ปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยสรุปดังนี้

๑. โดยปกติทั่วไปหากปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มหันตยูติในมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บังคับให้ผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไป แต่สำหรับการได้รับอันตราย
หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ มหันตยูติในมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการ
ผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจพิจารณา
อนุญาตให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลได้เกินกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

จึงมีปัญหาว่า มหันตยูติในมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการ ๑ เป็น
กฎหมายเฉพาะที่ได้บัญญัติยกเว้นมหันตยูติในมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ
ใช่หรือไม่ กล่าวคือ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการถึงแม้
จะปรากฏว่าไ้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรืออาจจะเป็นผู้ทุพพลภาพ แต่หากยังจำเป็นต้องรักษาพยาบาลอยู่
ก็ยังคงมีสิทธิลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลได้ต่อไป โดยการพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๕๐(๓)
แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ จะต้องรอดการดำเนินการไว้ก่อน

๒. หากตามปัญหาข้อ ๑ ได้ขอยุติว่าการดำเนินการตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ.
ระเบียบข้าราชการตำรวจ จะต้องรอดการดำเนินการไว้ก่อนแล้ว ก็มีปัญหาคือต่อไปอีกว่าจะต้องรอ
จนถึงเมื่อใด

กระทรวงมหาดไทยไล้หรือไปยังกระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลังได้ตอบ
คำหารือของกรมตำรวจดังกล่าวมาแล้ว โดยได้ขอยุติดังนี้

๑. ในกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
การพิจารณาว่าผู้นั้นจะตกเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๐(๓)
แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ หรือไม่ หรือการดำเนินการเพื่อให้รับราชการต่อไป
ได้ตามมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการ ให้ออกการดำเนินการไว้ก่อนจนกว่าอาการ
ป่วยเจ็บจะได้รับการรักษาพยาบาลจนหายแล้ว โดยการลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลจะต้องดำเนินการ
ตามมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการ

๒. หากอาการป่วยได้รับการรักษาพยาบาลจนหายแล้วแต่ยังจำเป็นต้องได้รับการบำบัดต่อไปอีก เช่น ถูกยิงเป็นอัมพาตภายหลังจากรักษาบาดแผลหายแล้วยังจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพต่อไปอีก กรณีเช่นนี้ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ หรือมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการรา เมื่อ

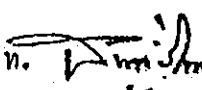
ก. แพทย์ใกล้ได้รับตัวไว้รักษาหรือลงความเห็นว่าจะควรเลือกรับตัวไว้ในสถาน

พยาบาล และ

ข. แพทย์ใกล้ลงความเห็นว่าคุณความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพแล้ว หรือการบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำต่อไปอีกจะไม่ทำให้อาการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้น หรือลงความเห็นว่าคุณมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว

อนึ่งการพิจารณาตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ นอกจากกรณีมีกายทุพพลภาพแล้ว ยังมีกรณีจิตหั่นเฟือนไม่สมประกอบอีกด้วย ดังนั้นหากการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการใดเป็นเหตุให้มีอาการจิตหั่นเฟือนไม่สมประกอบให้พิจารณาดำเนินการในทำนองเดียวกันนี้ด้วย

จึงแนบมาให้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ใกล้แนบสำเนาบันทึก ตร.ทหารหรือกระทรวงมหาดไทย, หนังสือกระทรวงมหาดไทยถึงปลัดกระทรวงการคลัง และหนังสือกระทรวงการคลังขอหมายหรือกิ่งกล่าว มาเพื่อประกอบการพิจารณาคำขอแล้ว

พล.ต.ท.
(เสนีย์ สิทธิพันธ์)

รอง อ.กร.บร.ปรท.อ.กร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ สำนักงานกำลังพล โทร. ๒๕๑๕๔๓

ที่ ๐๕๕๓.๑๕๕/๑๔๒๒๐ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๕

เรื่อง การดำเนินการขอชดเชยราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

มบข., มบค. หน่วยขึ้นตรง ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ใ้มีหนังสือ ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๓๑๑๖ ลง ๑๒ มี.ค. ๒๕๒๗ ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๓๐๖๓ ลง ๓๑ ต.ค. ๒๕๒๗ และที่ ๐๕๕๓.๑๕๕/๔๒๐๗ ลง ๑๕ มี.ย. ๒๕๓๕ กำหนดแนวทางการพิจารณาการดำเนินการและการปฏิบัติกรณีข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ การลาป่วยหรือขอรับการสงเคราะห์เพราะเหตุดังกล่าว ใ้หน่วยต่าง ๆ ปฏิบัติไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่าการดำเนินการดังกล่าวของหน่วยต่าง ๆ ยังมีข้อบกพร่องไม่เป็นที่น่าพอใจและแนวทางที่ ตร. กำหนดไว้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณา และอาจทำให้ข้าราชการตำรวจต้องเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้

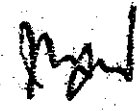
ฉะนั้น เพื่อให้การพิจารณากรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว จึงให้กำชับข้าราชการตำรวจในสังกัดถือปฏิบัติเมื่อมีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ดังนี้

๑. ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บอันเป็นเหตุให้ขอชดเชยชดเชยนั้น เกิดเพราะเหตุปฏิบัติราชการ เช่น คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ รายงานประจำวันที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่ แผนที่เกิดเหตุ บันทึกปากคำผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องของ สำนักงานงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือสำเนาคำพิพากษาคดี ในกรณีถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ปรากฏว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่

๒. เสนอขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการ ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลในส่วนที่ลาเกิน ๑๒๐ วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็มตามมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยให้แนบใบแสดงความเห็นแพทย์ที่ทางราชการรับรอง แนบขึ้นแสดงวันลา พร้อมทั้งหลักฐานการดำเนินการตามข้อ ๑

๓. ในกรณีที่จะต้องคำนึงการ ขอสงวนสิทธิ์ให้ข้าราชการตำรวจผู้ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการคงอยู่รับราชการต่อไป หรือคำนวณการให้ข้าราชการ ตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ ให้ถือปฏิบัติตามบัญชีหนังสือ ตร. ที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๒๖๐๓ ลง ๑๕ มิ.ย. ๒๕๑๕ อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในการลงความเห็นของแพทย์นั้น ขอให้ผู้บังคับบัญชา ค้นสังกัดประสานและทำความเข้าใจกับแพทย์ผู้รักษาให้ลงความเห็นหรือสรุปปากคำแพทย์ให้ปรากฏ เกี่ยวกับอาการป่วยเจ็บของผู้ป่วยโดยละเอียดและชัดเจน ตามบัญชีหนังสือ ตร. ดังกล่าวไว้ว่า ผู้ป่วยพิการ (เสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เสียไปจากสภาพเดิม) หรือหุพพลภาพ (หย่อนกำลังที่จะประกอบ การงาน) สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตราย หรือตำแหน่ง หน้าที่อื่นใดได้หรือไม่

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากยังเกิดความบกพร่องอยู่อีก จะพิจารณาทัณฑ์รับนิคมติดตามควรวินิจฉัย พร้อมนี้ได้นำหนังสือ ตร. ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๓๑๑๖ ลง ๑๒ มิ.ย. ๒๕๒๓ ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๑๐๔๓ ลง ๓๑ ก.ค. ๒๕๒๓ ที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๒๖๐๓ ลง ๑๕ มิ.ย. ๒๕๑๕ และ พ.ร.บ.สงวนสิทธิ์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะ เหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ มาด้วยแล้ว.

พล.ต.อ.
(ทงษ์ มนยะจินดา)

รอง อ.ตร.ปร.ท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... กรมตำรวจ โทร. ๒๕๑๕๔๓

ที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๔๖๐๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง ..... แนวทางดำเนินการ ทอชาราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ หรือเหตุพลภาพ
เพราะเหตุปฏิบัติราชการ

มยช., มยท. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ควยปรากฏว่า เมื่อมีกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ได้ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และในกรณีผู้นั้นสมัครจะรับราชการต่อไป ซึ่งจะต้องดำเนินการขอรับการส่งเคราะห์โดยให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นคงอยู่รับราชการต่อไป ในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย ตามความในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การดำเนินการของหน่วยในกรณีดังกล่าวข้างต้นยังคงดำเนินการไม่ถูกต้อง และเป็นไปคามบทบัญญัติของกฎหมาย อันอาจเป็นผลให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นต้องเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อยและเกิดสิทธิประโยชน์แก่ข้าราชการตำรวจให้มากที่สุด จึงให้หน่วยต่างๆ ถือปฏิบัติเรื่องการส่งเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจดังกล่าวคงอยู่รับราชการต่อไป หรือการเสนอให้ออกจากราชการ ตามแนวทางดังต่อไปนี้

๑. เมื่อมีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจผู้นั้นประสานไปยังโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลที่ทำการรักษา พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ราชการ ของผู้นั้นในขณะที่ได้รับอันตรายด้วย เมื่อแพทย์จำหน่ายข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจาก รพ.หรือสถานพยาบาล และ

- ๑.๑ เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพ หรือ
- ๑.๒ การบำบัดทางกายภาพที่กระทำ จะไม่ทำให้อาการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองวินิจฉัยลงความเห็นให้ชัดเจนว่า ข้าราชการตำรวจผู้นั้นปรากฏความพิการหรือทุพพลภาพไม่สามารถรักษาให้หายเป็นปกติได้ และหากความพิการหรือทุพพลภาพนั้นเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใดก็ได้ ก็ให้แพทย์ลงความเห็นควยว่าไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่

/ ซึ่งปฏิบัติ ...

ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายใด หรือไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใด

๑. ในกรณีแพทย์ยังไม่จำหน่ายข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจาก รพ.หรือสถานพยาบาล หรือผู้นั้นยังจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพต่อไป ให้ผู้บังคับบัญชาคนสังกัดเสนอขอลาป่วย พร้อมความเห็นของแพทย์ ซึ่งกำหนดช่วงเวลาระยะเวลารักษาตัวหรือการบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำต่อไป ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้น ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการฯ

๒. ในกรณีแพทย์ลงความเห็นว่าการตำรวจผู้นั้นพิการหรือทุพพลภาพ ไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายใด แต่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีความประสงค์จะขอรับราชการต่อไป และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นยังสามารถจะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นซึ่งเหมาะสมกับสภาพร่างกายได้ เช่น กำนันตุลาการ ให้ผู้บังคับบัญชาคนสังกัดจัดส่งหลักฐานความเห็นแพทย์ ความขอ มั่นทอกแสดงความสมัครใจขอรับราชการต่อไป และหลักฐานยืนยันว่าผู้นั้นได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว โดยผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเหมาะสมกับสภาพร่างกาย เสนอขอรับการส่งเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการต่อไป ตามความใน มาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการฯ ไปยัง คร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อดำเนินการให้ เห็นไปความบนหนังสือของกฎหมายดังกล่าว และหากต่อมาปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับการส่งเคราะห์ให้คงอยู่รับราชการ ดังกล่าวออกจากราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาคนสังกัดดำเนินการขอรับบำนาญพิเศษให้ความความในมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ข้าราชการฯ ต่อไป

๓. ในกรณีแพทย์ลงความเห็นว่าการตำรวจผู้นั้นพิการหรือทุพพลภาพ ไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายใด และข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่ประสงค์จะรับราชการต่อไป หรือแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นไม่สามารถจะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาคนสังกัดรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักฐานการได้รับอนุญาตให้ลาป่วยเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ความเห็นแพทย์ดังกล่าวข้างต้น หลักฐานที่แสดงว่าแพทย์จำหน่ายผู้นั้นออกจากโรงพยาบาล มั่นทอกแสดงว่าผู้นั้นไม่สมัครใจจะรับราชการต่อไป (ถ้ามี) และความเห็นของผู้บังคับบัญชาความล่าช้าขึ้น เสนอไป คร. เพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เหตุมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตามความในมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๖ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แพทย์ลงความเห็น โดย คร. จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่แพทย์ลงความเห็น เพื่อให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับสิทธิในการรับบำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๓๗ แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยการเสนอขอรับบำนาญพิเศษ / ให้ผู้บังคับบัญชา...

ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดพิจารณาว่าเนิ่นการให้โดยเร่งด่วนเป็นกรณีพิเศษต่อไป

จึงแจ้งมาให้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหนังสือ ตร. ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๓๐๔๓ ลง ๓๑ ก.ค. ๒๕๒๗ และ พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาเพื่อประกอบการพิจารณาว่าเนิ่นการ กวายนแล้ว

พล.ต.อ.

(พจน์ บุญยะจินดา)

รอง อ.ตร.ฯ พรท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... กรมตำรวจ โทร. ๒๕๑๑๔๔๓

ที่ ๐๕๒๒.๓๒๕/๑๓๕๕๐ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง การขอส่งเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจที่ไ้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
คงอยู่รับราชการ

มบช., มบก. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ กรม. ที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๔๖๐๗ ลง ๑๕ มี.ย. ๒๕๓๕ และที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๑๔๒๖๐
ลง ๑๖ ธ.ค. ๒๕๓๕ กำหนดแนวทางการพิจารณาตำแหน่ง และการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาป่วย
และการขอส่งเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งไ้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
คงอยู่รับราชการต่อไป ตามความในมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ไ้รับ
อันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า ปัจจุบันยังมีข้าราชการตำรวจเป็นจำนวนมากซึ่งไ้รับอันตราย
หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ จนเป็นเหตุให้ตกเป็นผู้พิการทุพพลภาพไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่
ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะไ้รับอันตรายได้ แต่สามารถปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เช่น คำนวณการได้ และขณะนี้ยังคง
รับราชการอยู่ โดยมีใ้มีการพิจารณาขอส่งเคราะห์ให้คงอยู่รับราชการตามความในมาตรา ๗
แห่ง พ.ร.บ.ส่งเคราะห์ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ กล่าวคือ จะต้องเสนอขอใ้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการต่อไป ในตำแหน่งที่เหมาะสม
กับสภาพร่างกาย และรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีสิทธิไ้รับบำนาญ
พิเศษ หากภายหลังไ้ออกจากราชการ ตามความในมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเคราะห์ข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีนี้เป็นไปโดยถูกต้องและให้ข้าราชการตำรวจซึ่งไ้รับ
อันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมีสิทธิไ้รับบำนาญพิเศษหากภายหลังออกจากราชการ
โดยนำหลักฐานที่รัฐมนตรีอนุมัติให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นอยู่รับราชการและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว
ไปประกอบการขอบำนาญพิเศษ จึงให้ทุกหน่วยงานตรวจสอบว่าข้าราชการตำรวจในสังกัดผู้นั้นมีกรณี
ดังกล่าว หากมีใ้พิจารณาขอส่งเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการย้อนหลัง
ตามมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเคราะห์ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยใ้รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อประกอบการพิจารณายืนยันว่า การที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นพิการทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่
ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะไ้รับอันตรายไ้เช่นนั้น เกิดเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ดังนี้

๑. คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ รายงานประจำวันการออกไปปฏิบัติหน้าที่ บันทึกปากคำ
ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง

๒. หลักฐานการไต่รับอนุญาตให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาล เพราะเหตุไต่รับอันตราย
หรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติหน้าที่

๓. ใบแสดงความเห็นแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งไต่ตรวจและให้ความเห็นว่า
ผู้นั้นไต่รับอันตราย เสียแขน ขา หนวดกึ่งสองข้าง คาบอก หรือไต่รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพ
ไม่สามารถจะรับราชการในตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในขณะไต่รับอันตรายได้

๔. บันทึกแสดงความสมัครใจอยู่รับราชการต่อไปของข้าราชการตำรวจผู้นั้น

๕. หลักฐานยืนยันว่าผู้นั้นได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ หลังจากไต่รับการรักษา
จนหายแล้ว พร้อมทั้งหลักฐานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและดำเนินการ โดยความต่อไป.

พล.ต.อ.

(พจน ณะยะจินดา)

รอง อ.ต.ร.ปรท.อ.ต.ร.